

R JESTIRA

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

ПОГЛАВЉЕ 1

U vreme Asvirovo, a taj Asvir carovaše od Indije do Etiopije u sto i dvadeset i sedam zemalja,

² U to vreme, kad sedjaše car Asvir na prestolu carstva svog u Susanu carskom gradu,

³ Treće godine carovanja svog učini gozbu svim knezovima svojim i slugama svojim, te beše kod njega sila persijska i midska, vlastelji i upravitelji zemaljski;

⁴ I on pokazivaše bogatstvo i slavu carstva svog i diku i krasotu veličine svoje mnogo dana, sto i osamdeset dana.

⁵ I posle tih dana učini car svemu narodu što ga beše u Susanu carskom gradu od malog do velikog gozbu za sedam dana u tremu u vrtu od carskog dvora.

⁶ Zavesi beli, zeleni i ljubičasti behu obešeni vrpcama belim, lanenim i skerletnim o biočuzima srebrnim na stupovima mramornim; odri behu zlatni i srebrni po podu od zelenog, belog, žutog i crvenog mramora.

⁷ A piće davahu u sudovima zlatnim, i to u sudovima drugim i drugim, a vina carskog beše izobila, kako može biti u cara.

⁸ I pićem niko ne navaljivaše po naredbi, jer car beše zapovedio svim pristavima doma svog da čine kako ko hoće.

⁹ I carica Astina učini gozbu ženama u carskom dvoru cara Asvira.

¹⁰ Sedmi dan kad se car razveseli od vina reče Meumanu, Visati, Arvoni, Vikti, Avakti, Zetaru i Harkasu, sedmorici dvorana koji dvorahu pred carem Asvirom,

¹¹ Da dovedu caricu Astinu pred cara pod carskim vencem, da pokaže narodima i knezovima lepotu njenu, jer beše lepa.

¹² Ali carica Astina ne hte doći na reč carevu, koju joj poruči po dvoranima; zato se car vrlo razgnevi i gnev se njegov raspali u njemu.

¹³ I reče car mudracima koji razumevahu vremena (jer tako car iznošaše stvari pred sve koji razumevahu zakon i pravdu,

¹⁴ A najbliži do njega behu Karsena, Setar, Admata, Tarsis, Meres, Marsena i Memukan, sedam knezova persijskih i midskih, koji gledahu lice carevo i sedjahu na prvim mestima u carstvu):

¹⁵ Šta treba po zakonu činiti s caricom Astinom što nije učinila šta je zapovedio car Asvir preko dvorana?

¹⁶ Tada reče Memukan pred carem i knezovima: Nije samo caru skrivila carica Astina nego i svim knezovima i svim narodima po svim zemljama cara Asvira.

¹⁷ Jer će se delo caričiño razići medju sve žene, pa će prezirati muževe svoje govoreći:

Car Asvir zapovedi da dovedu preda nj caricu Astinu, a ona ne dodje.

18 I od danas će kneginje persijske i midske koje čuju šta je učinila carica tako govoriti svim knezovima carevim; te će biti mnogo prkosa i svadje.

19 Ako je ugodno caru, da izidje carska zapovest od njega i da se upiše medju zakone persijske i midske da je nepromenljivo, da Astina ne izlazi više pred cara Asvira i da će car dati njeno carstvo drugoj, boljoj od nje.

20 I kad se zapovest careva koju učini čuje po carstvu njegovom svemu kolikom, sve će žene poštovati svoje muževe, od velikog do malog.

21 I ovo bi po volji caru i knezovima, i učini car kako reče Memukan.

22 I razasla knjige po svim zemljama carskim, u svaku zemlju njenim pismom i svakom narodu njegovim jezikom, da bi svaki muž bio gospodar u svojoj kući; i bi proglašeno jezikom svakog naroda.

ПОГЛАВЉЕ 2

Posle toga, kad se utiša gnev cara Asvira, on se opomenu Astine i šta je učinila i šta je naredjeno za nju.

2 I rekoše momci carevi, sluge njegove: Da potraže caru mladih devojaka lepih;

3 I neka odredi car pristave po svim zemljama carstva svog da skupe sve devojke mlade i lepe u Susan grad carski u ženski dvor pod ruku Igaja dvoranina carevog, čuvara ženskog, i neka im se daju potrebe za lepotu.

4 Pa koja devojka bude po volji caru, neka bude carica na Astinino mesto. I to bi po volji caru, i učini tako.

5 Beše u Susanu, carskom gradu Judejac po imenu Mardohej, sin Jaira sina Simeja sina Kisovog, od plemena Venijaminovog,

6 Koji bi odveden u ropstvo iz Jerusalima s robljem koje bi odvedeno u ropstvo s Jehonijom carem Judinim, kog zarobi Navuhodonosor, car vavilonski.

7 On odgajaše Adasu, a to je Jestira, kći strica njegovog, jer ne imашe oca ni matere; a devojka beše lepog stasa i krasnog lica, i po smrti oca joj i matere uze je Mardohej za kćer.

8 I kad se razglasi reč careva i zapovest, i mnogo se devojaka skupi u Susan grad carski pod ruku Igajevu, bi i Jestira dovedena u dvor carev, pod ruku Igaja čuvara ženskog.

9 I devojka mu omile i nadje milost u njega, te joj odmah dade potrebe za lepotu i deo njen, i sedam pristalih devojaka iz carskog doma, i namesti je s njenim devojkama na najlepše mesto u ženskom domu.

10 Jestira ne kaza narod svoj ni rod svoj, jer joj Mardohej beše zabranio da ne kazuje.

11 A Mardohej hodaše svaki dan ispred trema od ženskog doma da bi doznao kako je Jestira i šta će biti od nje.

12 A kad bi došao red na koju devojku da udje k caru Asviru, pošto bi joj se činilo po ženskom zakonu dvanaest meseca (jer toliko vremena trebaše da se ulepšavaju, šest meseca uljem od smirne, a šest meseca mirisima i drugim stvarima za lepotu žensku),

13 Tada bi devojka išla k caru, i šta bi god rekla dalo bi joj se da s tim ide iz ženske kuće u dom carev.

14 Uveče bi ušla, a ujutru bi se vratila u drugu kuću žensku pod ruku Sazgaza dvoranina carevog, čuvara inočkog; više ne bi išla k caru, već ako bi je hteo car, te bi bila pozvana po imenu.

- ¹⁵ I tako, kad dodje red na Jestiru, kćer Avihaila strica Mardohejevog, koju beše uzeo za kćer, da udje k caru, ona ne zaiska ništa nego šta reče Igaj dvoranin carev, čuvar ženski; i Jestira nalažаше milost u svakog ko je vidjaše.
- ¹⁶ Tako bi Jestira odvedena k caru Asviru u carski dvor njegov desetog meseca, koje je mesec Tevet, sedme godine carovanja njegovog.
- ¹⁷ I caru omile Jestira mimo sve druge žene, i pridobi milost i ljubav njegovu mimo sve devoјke, te joj metnu carski venac na glavu i učini je caricom na mesto Astinino.
- ¹⁸ I učini car veliku gozbu svim knezovima svojim i slugama svojim radi Jestire, i pokloni zemljama olakšice, i razdade darove kako car može.
- ¹⁹ A kad se drugom skupljahu devoјke, Mardohej sedjaše na vratima carevim.
- ²⁰ A Jestira ne kaza svoj rod ni narod, kao što joj beše zapovedio Mardohej, i Jestira činjaše šta joj Mardohej govoraše, kao kad se odgajaše kod njega.
- ²¹ U te dane, kad Mardohej sedjaše na vratima carevim, rasrdiše se Vihtan i Tares, dva dvoranina careva izmedju onih koji stražahu na pragu, i gledahu da dignu ruke na cara Asvira.
- ²² A to dozna Mardohej i javi carici Jestiri, a Jestira kaza caru u ime Mardohejevo.
- ²³ I kad se stvar izvide i nadje, biše obešena ona oboјica na drvo, i to se zapisa u knjigu dnevnika pred carem.

ПОГЛАВЉЕ 3

Posle toga, podiže car Asvir Amana, sina Amedatinog, Agageja, i uzvisi ga, i namesti mu presto više svih knezova što behu kod njega.

² I sve sluge careve što behu na vratima carevim klanjahu se i padahu pred Amanom, jer tako beše car zapovedio za nj. Ali Mardohej ne klanjaše se niti padaše.

³ I sluge careve što behu na vratima carevim govorahu Mardoheju: Zašto prestupaš zapovest carevu?

⁴ I pošto mu od dana na dan govoraše, a on ne posluša, javiše Amanu da vide hoće li ostati reči Mardohejeve, jer im beše kazao da je Judejac.

⁵ A kad vide Aman da se Mardohej ne klanja niti pada pred njim, napuni se gneva Aman.

⁶ Ali mišljaše da nije vredno da digne ruku na Mardoheja samog, jer mu kazaše kog naroda beše Mardohej, nego gledaše da istrebi sve Judejce što behu po svemu carstvu Asvirovom, narod Mardohejev.

⁷ Prvog meseca, a to je mesec Nisan, godine dvanaeste carovanja Asvirovog, bacaše Fur, to jest žreb, pred Amanom, od dana do dana i od meseca do meseca, do dvanaestog meseca, a to je mesec Adar.

⁸ I Aman reče caru Asviru: Ima narod rasejan i rasut po narodima po svim zemljama carstva tvog, kog su zakoni drugačiji od zakona svih naroda, i ne izvršuje zakona carevih, pa nije probitačno caru da ih ostavi.

⁹ Ako je caru ugodno, da se piše da se istrebe; i ja ću izmeriti deset hiljada talanata srebra u ruke pristavima da donesu u carevu riznicu.

¹⁰ Tada car snimi prsten s ruke svoje i dade ga Amanu sinu Amedatinom Agageju neprijatelju judejskom.

¹¹ I reče Amanu: To srebro neka tebi, a od naroda čini šta ti je drago.

¹² Zato dozvaše pisare careve prvog meseca trinaestog dana, i napisu se sve kako zapovedi Aman, namesnicima carevim i vojvodama u svakoj zemlji i knezovima svakog

naroda, svakoj zemlji pismom njenim i svakom narodu jezikom njegovim, u ime cara Asvira napisa se i prstenom carevim zapečati se.

¹³ I razaslaše se knjige po glasnicima u sve zemlje careve da potru, pobiju i istrebe sve Judejce, staro i mlado, decu i žene u jedan dan, trinaestog dana dvanaestog meseca, koje je mesec Adar, i da razgrabe imanje njihovo.

¹⁴ U knjigama se govoraše da se oglasi zapovest po svim zemljama i da se objavi svim narodima da budu gotovi za onaj dan.

¹⁵ Glasnici otidoše brzo po zapovesti carevoj, i zapovest bi oglašena u Susanu, carskom gradu. A car i Aman sedjahu i pijahu, a grad se Susan smete.

ПОГЛАВЉЕ 4

A Mardohej doznava sve šta bi, razdre haljine svoje i obuče se u kostret i posu se pepelom i podje po gradu vičući iza glasa gorko.

² I dodje do pred vrata careva, jer ne beše slobodno ući na vrata careva u kostreti.

³ I u svim zemljama, u koje god mesto dodje reč careva i zapovest njegova, bi velika žalost medju Jevrejima i post i plač i jauk, i mnogi u kostreti i pepelu ležahu.

⁴ I dodjoše devojke Jestirine i dvorani njeni, i javiše joj: i carica se ožalosti veoma, i posla haljine da preobuku Mardoheja i da skinu s njega kostret; ali on ne primi.

⁵ Tada dozva Jestira Ataha, dvoranina carevog, kog joj beše dao da joj služi, i zapovedi mu za Mardoheja da razbere šta mu je i zašto.

⁶ I otide Atah k Mardoheju na ulicu gradsku koja beše pred vratima carevim.

⁷ I Mardohej mu kaza sve što mu se dogodilo i za srebro što je obrekao Aman dati u carevu riznicu za Judejce da ih istrebi;

⁸ I prepis od zapovesti koja bi proglašena u Susanu da se istrebe, dade mu da je pokaže Jestiri i javi, i da joj naruči da otide k caru i da ga umilostivi i da ga moli za svoj narod.

⁹ I vrativši se Atah kaza Jestiri reči Mardohejeve.

¹⁰ A Jestira reče Atahu i zapovedi mu da kaže Mardoheju:

¹¹ Znaju sve sluge careve i narod po zemljama carevim da ko bi god, čovek ili žena, ušao k caru unutra u dvor ne budući pozvan, jedan je zakon za nj, da se pogubi, osim kome bi car pružio zlatnu palicu, taj ostaje živ; a ja nisam zvana da udjem k caru, ovo je trideset dana.

¹² I kazane biše Mardoheju reči Jestirine.

¹³ A Mardohej opet poruči Jestiri: Nemoj misliti da ćeš se mimo sve Judejce izbaviti u domu carevom.

¹⁴ Jer ako ti začutiš sada, doći će pomoć i izbavljenje Judejcima s druge strane, a ti i dom oca tvog poginućete; i ko zna nisi li za ovako vreme došla do carstva.

¹⁵ Tada reče Jestira da odgovore Mardoheju:

¹⁶ Idi, skupi sve Judejce što se nalaze u Susanu, i postite za me, i ne jedite ni pijte za tri dana ni danju ni noću; i ja ću sa svojim devojka postiti takodje, pa ću onda otići k caru, ako i nije po zakonu, i ako poginem, neka poginem.

¹⁷ Tada otide Mardohej i učini sve kako mu zapovedi Jestira.

ПОГЛАВЉЕ 5

A treći dan obuče se Jestira u carsko odelo, i stade u tremu unutrašnjeg dvora carskog prema stanu carevom; a car sedjaše na carskom prestolu svom u dvoru carskom prema vratima od dvora.

² I kad car ugleda caricu Jestiru gde stoji u tremu, ona nadje milost pred njim, te car pruži prema Jestiri zlatnu palicu koja mu beše u ruci, i Jestira pristupi i dotače se kraja od palice.

³ I reče joj car: Šta ti je, carice Jestiro? I šta želiš? Ako je i do polovine carstva, daće ti se.

⁴ A Jestira reče: Ako je ugodno caru, neka dodje car s Amanom danas na obed koji sam mu zgotovila.

⁵ A car reče: Zovite brže Amana da učini šta reče Jestira. I dodje car s Amanom na obed koji zgotovi Jestira.

⁶ Potom car, napiv se vina, reče Jestiri: Šta želiš? Daće ti se; i šta moliš? Ako je i do polovine carstva, biće.

⁷ A Jestira odgovarajući reče: Želim i molim:

⁸ Ako sam našla milost pred carem, i ako je ugodno caru da mi da šta želim i učini šta molim, neka opet dodje car s Amanom na obed koji ću im zgotoviti, i sutra ću učiniti po reči carevoj.

⁹ I tako otide Aman onaj dan veseo i dobre volje. Ali kad vide Aman Mardoheja na vratima carevim, a on ne usta niti se mače pred njim, napuni se Aman gneva na Mardoheja.

¹⁰ Ali se uzdrža Aman dokle dodje kući svojoj; potom posla i sazva prijatelje svoje i Seresu ženu svoju.

¹¹ I pripovedi im Aman o slavi bogatstva svog i o mnoštvu sinova svojih i o svemu čim ga je podigao car i kako ga je uzvisio svrh knezova i sluga carskih.

¹² I doda Aman: Pa i carica Jestira nikoga osim mene ne poziva s carem na obed, koji beše zgotovila, pa i sutra sam pozvan k njoj s carem.

¹³ Ali sve to nije mi ni na šta dokle god gledam onog Mardoheja Judejca gde sedi na vratima carevim.

¹⁴ Tada mu reče Seresa, žena njegova i svi prijatelji njegovi: Neka načine vešala visoka pedeset lakata, i ujutru reci caru da se na njima obesi Mardohej, pa idi s carem veseo na obed. I to bi po volji Amanu i pripravi vešala.

ПОГЛАВЉЕ 6

Onu noć ne mogaše car spavati, i zapovedi te mu donesoše knjigu od znamenitih događaja, dnevnike, te je čitaše caru.

² I nadje se zapisano kako je Mardohej pokazao za Vihtana i Teresa, dva dvoranina, koji čuvahu stražu na pragu, da gledaju da dignu ruke na cara Asvira.

³ Tada reče car: Kakva je čast i kako je dobro učinjeno Mardoheju za to? A momci carevi, sluge njegove, rekoše: Nije mu učinjeno ništa.

⁴ A car reče: Ko je u tremu? A Aman beše došao u spoljašnji trem dvora carevog da kaže caru da se obesi Mardohej na vešala koja mu je pripravo.

⁵ A momci carevi rekoše mu: Gle, Aman stoji u tremu. A car reče: Neka dodje.

⁶ I Aman dodje, a car mu reče: Šta treba učiniti čoveku kog car hoće da proslavi? A Aman reče u sebi: Koga bi car hteo proslaviti ako ne mene?

⁷ I reče Aman caru: Koga car hoće da proslavi,

⁸ Treba doneti carsko odelo koje car nosi, i dovesti konja na kome car jaše, i metnuti mu

na glavu venac carski;

⁹ I odelo i konja treba dati kome izmedju najvećih knezova carevih da obuku čoveka onog kog car hoće da proslavi, pa da ga provedu na konju po ulicama gradskim i viču pred njim: Ovako biva čoveku koga car hoće da proslavi.

¹⁰ Tada reče car Amanu: Brže uzmi odelo i konja kao što reče, i učini tako Mardoheju, Judejcu koji sedi na vratima carevim; nemoj izostaviti ništa što si rekao.

¹¹ I uze Aman odelo i konja, i obuče Mardoheja i provede ga na konju po ulicama gradskim vičući pred njim: Ovako biva čoveku koga car hoće da proslavi.

¹² Potom se vrati Mardohej na vrata careva, a Aman brže otide kući svojoj žalostan i pokriven glave.

¹³ I pripovedi Aman Seresi, ženi svojoj i svim prijateljima svojim sve što mu se dogodi. Tada mu rekoše mudraci njegovi i Seresa žena njegova: Kad je od judejskog semena Mardohej pred kojim si počeo padati, nećeš mu odoleti, nego ćeš pasti pred njim.

¹⁴ I dok oni još govorahu s njim, dodjoše dvorani carevi i brže odvedoše Amana na obed koji zgotovi Jestira.

ПОГЛАВЉЕ 7

I tako dodje car i Aman na obed carici Jestiri.

² I reče car Jestiri opet drugi dan napivši se vina: Šta želiš, carice Jestiro? Daće ti se. I šta moliš? Ako je i do polovine carstva, biće.

³ Tada odgovori carica Jestira i reče: Ako sam našla milost pred tobom, care, i ako je caru ugodno, neka mi se pokloni život moj na moju želju i narod moj na moju molbu.

⁴ Jer smo prodani ja i moj narod da nas potru, pobiju i istrebe. Da smo prodani da budemo sluge i sluškinje, ćutala bih, premda neprijatelj ne bi mogao naknaditi štete caru.

⁵ A car Asvir progovori i reče carici Jestiri: Ko je taj? I gde je taj koji se usudio tako činiti?

⁶ A Jestira reče: Protivnik i neprijatelj ovaj je zlikovac Aman. A Aman se uplaši od cara i od carice.

⁷ Tada car gnevan usta od vina i otide u vrt kod dvora, a Aman osta da moli za život svoj caricu Jestiru, jer vide da je car naumio zlo po nj.

⁸ Potom se car vrati iz vrta dvorskog u kuću gde beše pio vino; a Aman beše pao na odar gde sedjaše Jestira. I car reče: Eda li će i caricu osramotiti kod mene u kući? Čim ta reč izidje iz usta carevih, pokriše lice Amanu.

⁹ I Arvona, jedan od dvorana carevih, reče: Evo i vešala što je načinio Aman za Mardoheja koji je govorio dobro po cara stoje kod kuće Amanove, visoka pedeset lakata. I reče car: Obesite ga na njih.

¹⁰ I tako obesiše Amana na vešala koja beše pripravo Mardoheju. I gnev carev utiša se.

ПОГЛАВЉЕ 8

I stog dana dade car Asvir carici Jestiri kuću Amana neprijatelja judejskog. A Mardohej izidje pred cara, jer Jestira kaza šta joj je on;

² I car snimivši prsten svoj, koji beše uzeo od Amana, dade ga Mardoheju; a Jestira postavi Mardoheja nad kućom Amanovom.

³ Potom Jestira opet govori caru i padnuvši pred noge njegove i plačući moljaše ga da ukloni zloću Amana Agageja i misao njegovu koju beše smislio na Judejce.

- ⁴ Tada car pruži zlatnu palicu prema Jestiri, i Jestira usta i stade pred carem.
- ⁵ I reče: Ako je ugodno caru i ako sam našla milost pred njim, i ako je pravo pred carem i ako samu mu mila, neka se piše da se poreknu knjige u kojima je misao Amana sina Amedatinog, Agageja, koje je raspisao da se istrebe Judejci što su po svim zemljama carevim.
- ⁶ Jer kako bih mogla gledati zlo koje bi zadesilo moj narod? I kako bih mogla gledati da se potre rod moj?
- ⁷ A car Asvir reče carici Jestiri i Mardoheju Judejcu: Eto, dao sam kuću Amanovu Jestiri, a njega su obesili na vešala zato što htede dignuti ruku svoju na Judejce.
- ⁸ Vi dakle pišite za Judejce kako vam je drago u ime carevo i zapečatite prstenom carevim; jer šta se piše u ime carevo i zapečati prstenom carevim ne može se poreći.
- ⁹ I dozvaše pisare careve u isto vreme, trećeg meseca, koji je mesec Sivan, dvadeset trećeg dana, i pisa se sve, kako zapovedi Mardohej, Judejcima i namesnicima i knezovima i upraviteljima po zemljama, od Indije do Etiopije, sto i dvadeset i sedam zemalja, u svaku zemlju njenim pismom i svakom narodu njegovim jezikom, i Judejcima njihovim pismom i njihovim jezikom.
- ¹⁰ A napisa u ime cara Asvira i zapečati prstenom carevim, i razasla knjige po glasnicima koji jahahu na brzim konjima i na mladim mazgama:
- ¹¹ Da je car dopustio Judejcima što su u kome god gradu da se skupe i brane život svoj, da potru i pobiju i istrebe svaku vojsku kog mu drago naroda i zemlje, koji bi udarili na njih, i decu njihovu i žene njihove, a imanje njihovo da razgrabe.
- ¹² U isti dan po svim zemljama cara Asvira, trinaestog dana meseca dvanaestog, koje je mesec Adar.
- ¹³ U knjigama se govoraše da se oglasi zapovest po svim zemljama i da se objavi svim narodima da Judejci budu gotovi za onaj dan da se osvete svojim neprijateljima.
- ¹⁴ Glasnici koji jahahu na brzim konjima i mazgama otidoše brzo i hitno po zapovesti carevoj; i zapovest bi oglašena u Susanu, carskom gradu.
- ¹⁵ A Mardohej otide od cara u carskom odelu ljubičasom i belom i pod zlatnim vencem velikim i u plaštu od tankog platna i skerleta, i grad Susan radovaše se i veseljaše se.
- ¹⁶ Judejcima dodje svetlost i veselje i radost i slava.
- ¹⁷ I u svakoj zemlji i u svakom gradu, gde god dodje zapovest careva i naredba njegova, beše radost i veselje medju Judejcima, gozba i blagi dani, i mnogi iz naroda zemaljskih postajahu Judejci, jer ih popade strah od Jevreja.

ПОГЛАВЉЕ 9

- I** tako dvanaestog meseca, a to je mesec Adar, trinaestog dana, kad dodje da se izvrši reč careva i zapovest njegova, istog dana kad se neprijatelji judejski nadahu da će ovladati njima, preokrenu se, te Judejci ovladaše svojim nenavidnicima.
- ² Skupiše se Judejci u svojim gradovima po svim zemljama cara Asvira da dignu ruke na one koji im tražahu zlo; i niko ne mogaše stajati pred njima; jer strah od njih popade sve narode.
- ³ I svi knezovi zemaljski, namesnici i upravitelji i koji opravljahu poslove careve, podupirahu Judejce, jer ih popade strah od Mardoheja.
- ⁴ Jer velik beše Mardohej u domu carevom, i slava njegova prolažala sve zemlje, jer taj čovek, Mardohej bivaše sve veći.

- ⁵ I tako pobiše Judejci sve neprijatelje svoje mačem i potrše i istrebiše, i učiniše šta hteše od nenavidnika svojih.
- ⁶ I u Susanu, carskom gradu, ubiše Judejci i istrebiše pet stotina ljudi.
- ⁷ I Farsandatu i Dalfona i Aspatu,
- ⁸ I Poratu i Adaliju i Aridatu,
- ⁹ I Farmastu i Arisaja i Arilaja i Vaježatu,
- ¹⁰ Deset sinova Amana, sina Amedatinog neprijatelja judejskog pobiše, ali na plen ne digoše ruke svoje,
- ¹¹ U onaj dan, kad javiše caru broj pobijenih u Susanu carskom gradu,
- ¹² Reče car Jestiri carici: U Susanu carskom gradu pobiše i potrše Judejci pet stotina ljudi i deset sinova Amanovih, a šta su učinili po ostalim zemljama carevim? Šta želiš? Daće ti se; i šta još moliš? Biće.
- ¹³ A Jestira reče: Ako je ugodno caru, da se dopusti Judejcima u Susanu i sutra da učine po današnjoj naredbi i deset sinova Amanovih da obese na vešala.
- ¹⁴ I zapovedi car da bude tako. I oglašena bi zapovest u Susanu, i obesiše deset sinova Amanovih.
- ¹⁵ I Judejci koji behu u Susanu skupivši se i četrnaestog dana meseca Adara pobiše u Susanu tri stotine ljudi, ali na plen ne digoše ruke svoje.
- ¹⁶ A ostali Judejci koji behu po zemljama carevim skupiše se da brane život svoj i da se smire od neprijatelja svojih; i pobiše sedamdeset i pet hiljada nenavidnika svojih; ali na plen ne digoše ruke svoje.
- ¹⁷ To bi trinaestog dana meseca Adara; a četrnaestog počinuše, i praznovaše taj dan gosteći se i veseleći se.
- ¹⁸ A Judejci koji behu u Susanu skupiše se trinaestog i četrnaestog dana istog meseca, a počinuše petnaestog, i praznovaše taj dan gosteći se i veseleći se.
- ¹⁹ Zato Judejci seljani, koji žive po mestima neogradjenim, praznuju četrnaesti dan meseca Adara veseleći se i gosteći se i blagujući, i šaljući delove jedan drugom.
- ²⁰ Jer Mardohej napisa ovo, i razasla knjige svim Judejcima koji behu po svim zemljama cara Asvira, blizu i daleko,
- ²¹ Naredjujući im da praznuju dan četrnaesti meseca Adara i petnaesti dan istog meseca svake godine;
- ²² Prema danim u koje se smiriše Judejci od neprijatelja svojih i prema mesecu kad im se pretvori žalost u radost i tuga u veselje, da te dane praznuju gosteći se i veseleći se i šaljući delove jedan drugom, i siromasima darove.
- ²³ I primiše svi Judejci da čine šta su počeli i šta im pisa Mardohej.
- ²⁴ Jer Aman, sin Amedatin Agagej neprijatelj svih Judejaca namisli za Judejce da ih istrebi, i baci Fut, to jest žreb, da ih potre i istrebi.
- ²⁵ Ali kad Jestira izidje pred cara, on zapovedi knjigom, te se zla misao njegova koju smisli na Judejce obrati na njegovu glavu, i obesiše njega i sinove njegove na vešala.
- ²⁶ Zato prozvaše te dane Furim od imena Fur; i radi svojih reči te knjige i radi onog što videše, tako i radi onog što im se dogodi,
- ²⁷ Postaviše Judejci i primiše na se i na seme svoje i na sve koji se udruže s njima da je nepromenljivo da slave ta dva dana kao što je napisano za njih i na vreme koje je za njih određeno, svake godine,
- ²⁸ I da se ti dani spominju i slave u svakom naraštaju, u svakoj porodici, u svakoj zemlji i u svakom gradu; i ti dani Furim da ne prestanu među Judejcima i spomen njihov da ne

pogine u semenu njihovom.

²⁹ I pisa carica Jestira, kći Avihailova i Mardohej Judejac svakom tvrdjom potvrđujući knjigu za Furim drugi put.

³⁰ I razasla knjigu svim Judejcima u sto i dvadeset i sedam zemalja cara Asvira i rečima ljubaznim i istinitim,

³¹ Da tvrdo drže dane Furim na vreme kao što im je postavio Mardohej Judejac i carica Jestira i kao što sami postaviše sebi i semenu svom za spomen postu njihovom i vikanju njihovom.

³² Tako zapovest Jestirina potvrdi uredbu za Furim, i bi zapisano u knjigu.

ПОГЛАВЉЕ 10

Potom car Asvir udari danak na zemlju i na ostrva morska.

² A sva dela vlasti njegove i sile, i pripovest o veličini Mardohejevoj kako ga je car učinio velikim, to je napisano u knjizi dnevnika careva midskih i persijskih.

³ Jer Mardohej Judejac beše drugi do cara Asvira i velik u Judejaca i mio mnoštvu braće svoje starajući se za dobro svom narodu i govoreći za sreću svega semena svog.

For other languages please go to www.wordproject.org